

NEUS LLOVERAS

«Els protagonismes i les iniciatives unilaterals perjudiquen el procés»

L'alcaldesa de Vilanova i la Geltrú, Neus Lloveras (Vilanova, 1963) és la presidenta de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI). Les seves declaracions sobre la inconveniència de la desobediència en el moment actual han causat polèmica.

*Entrevista d'Àlex Milian
Fotografies de Jordi Play*

Ha recomanat a tots els ajuntaments de l'AMI que lliurin a la justícia espanyola tota la documentació que demanin sobre les mocions aprovades sobre les declaracions del 9N perquè, diu, encara no és l'hora de la desobediència. Quan serà l'hora?

—S'ha agafat de tota la meva explicació un tros i se n'han fet titulars. A veure: sóc presidenta de l'AMI, sóc alcaldessa de Vilanova i sóc absolutament independentista i treballaré amb totes les forces que tinc per arribar a la independència. Però desobeir o no desobeir no vol dir ni ser més valent ni més independentista. Atesa la sol·licitud d'informació que està fent l'Audiència Nacional —que és sol·licitud d'informació— per unes causes que són obertes per haver aprovat mocions de suport a la declaració del Parlament, des de l'AMI vam dir que recomanàvem que es donés aquesta informació.

—Per què?

—Perquè és pública i, per tant, vam creure des de l'AMI que no havíem de complicar la vida als alcaldes i alcaldes-

ses per aquest fet. Els vam recomanar que, amb tota tranquil·litat, que els la donessin. Això, ho vam acordar a l'executiva que es va fer a finals de març. A la web està penjat des de llavors. Vam enviar un comunicat a tots els ajuntaments i des del març fins aquí no havia passat res. Estic dient exactament el mateix que dèiem al març, que he dit a un munt de mitjans i que no és un posicionament de la Neus Lloveras sinó una recomanació de l'executiva de l'AMI. Allà s'explica que es recomana això perquè és només una sol·licitud d'informació: no té més importància. El que volem és que més ajuntaments aprovin aquesta moció.

—Crec que això fa enrere alguns ajuntaments?

—Crec que frena. Magnificar el fet de donar o no aquesta informació frena els ajuntaments a l'hora d'aprovar aquesta moció.

—Però els frenarà més l'amenaça de l'Audiència Nacional que no pas haver de desobeir o no...

—Crec que els complica la vida innecessàriament als alcaldes i alcaldesses.

Pensem que, dels 800 i escaig ajuntaments que són a l'AMI, n'hi ha de molt petits, amb alcaldes que tenen altres feines i amb molta gent que fa molts anys que lluita per la independència. En certa manera, els hem de demanar implicació màxima quan, realment, n'aconseguim alguna cosa. Però en el cas de resolucions a favor de la Declaració del Parlament volem que el màxim d'ajuntaments de l'AMI l'aprovin. Quan van començar a arribar aquestes sol·licituds estàvem en 286 ajuntaments; ara estem en 294. Això no ha estat positiu. Per això a l'executiva de l'AMI del març vam decidir fer una campanya perquè s'aprovesin aquestes mocions de suport i explicar-los que, si després vénen a demanar informació, no cal preocupar-se perquè no estem fent res dolent. No hi ha res a amagar. Que a partir d'aquí un partit polític decideixi engegar una campanya de desobediència general i hi barregi això em sembla un excés de voluntat de protagonisme. Això va en contra del que em sembla que necessitem: anar tots a una i deixar

de banda els interessos partidistes i els protagonismes personals. Està molt fora de lloc aquesta campanya de “Desobediència” unilateral per part d’un partit polític i també els atacs contra l’AMI i contra la meva persona per estar dient el mateix que deia fa dos mesos. No estic parlant de desobediència sí o no en general. En cap moment. Les directrius que vam aprovar a l’AMI eren clares i s’està tractant de mare.

—Si la documentació és pública, lliurar-la quan la demanen no és posar-l’hi més fàcil?

—No. És estalviar-nos problemes per un tema que és absolutament innecessari.

—Representarà més problemes no presentar la documentació que haver aprovat la moció?

—Sí, sí. Tenim informes jurídics que diuen que aquesta moció, com no té cap efecte jurídic, no representa cap problema. Perquè és simplement qüestió de llibertat d’expressió. Per què ens ha de fer por donar-los la documentació si no hem fet res mal fet? Si no, és l’Audiència

Nacional qui ens està marcant quan haurem d’actuar o no.

—L’Audiència Nacional ja ha actuat. Ha presentat les denúncies davant 219 ajuntaments...

—No són denúncies. Són sol·licituds d’informació.

—En alguns casos, sí. En el cas de Joan Coma, regidor de la CUP a Vic, també...

—El de Joan Coma és l’únic cas que s’ha agafat una expressió seva feta en el ple i se l’ha citat a declarar. És l’únic. I d’ajuntaments que hagin decidit a no donar la informació, se’n podrien comptar amb els dits d’una mà. S’està magnificant. És absolutament minoritari els alcaldes i les alcaldesses que consideren que han de tenir protagonisme. Estan buscant protagonisme dient que no, però són molt minoritaris.

—El que no és minoritària és l’acció de l’Audiència Nacional.

—No, és un escàndol. Recomanar que es doni aquesta informació no vol dir que no la denunciem; que considerem que és inacceptable i que va en

contra del dret a la lliure associació, perquè també s’està demanant aquesta informació a l’AMI, a l’ANC i a Òmnium. Va en contra de la llibertat d’expressió; va en contra de la separació de poders perquè s’està polititzant la justícia... Ho rebutgem i ho renunciem. I estarem al costat de qualsevol alcalde o alcaldessa que decideixi, perquè és una decisió personal, no donar la informació o sigui imputat per qualsevol cosa. Una cosa no impedeix l’altra. L’AMI recomana una cosa però ho denunciem i els nostres advocats estan donant suport a l’alcaldessa de Berga i a Joan Coma.

—Dóna suport però, precisament després de la manifestació de dissabte de la CUP, va fer les declaracions en contra de la desobediència.

—No. Jo tenia una entrevista prevista a TV3 i em van fer una sèrie de preguntes. I vaig dir exactament el mateix que he dit des del març en un grapat d’entrevistes. Les meves declaracions no van ser una reacció a la manifestació de la CUP. No. Jo crec, precisament, que la reacció de la CUP ara és molt diferent que →

«Està molt fora de lloc una campanya de “Desobeïm” unilateral»

→ fa uns dies perquè han fet la manifestació. Però jo no he canviat.

—Si el camí és la independència, arribarà un moment que s’haurà de desobeir. Quan?

—Sí. S’haurà de desobeir com s’ha fet moltes vegades en la història. Perquè, si mai ningú no hagués decidit trencar les normes, el món no hauria evolucionat. Això passarà a Catalunya. Arribarà un moment que no podrem continuar avançant cap a l’Estat propi; ens posaran uns impediments que seran insalvables i llavors ens haurem de plantar i tots plegats dir que no hi estem d’acord. Però en tot cas ha de ser una decisió unitària; no d’un partit. Això no és correcte. I, a més, dificulta i perjudica el procés que hi hagi protagonismes i iniciatives unilaterals. Hem de tenir paciència, seure, dialogar i tenir una postura comuna.

—És cert que la Declaració del 9N deia que el poder legítim és el del Parlament i es desobeirà.

—Sí, sí, segurament seré la primera. Neus Lloveras no està en contra de la

desobediència. Serà imprescindible per tirar endavant. Però crec que ha de ser una desobediència planificada, acordada i en el moment que calgui. No ara, per un afany excessiu de protagonisme.

—El termini era de 18 mesos i van passant...

—Ara, en aquests moments, el que hauríem d’estar fent, en compte de discutir desobediència sí o no, és treballar a un ritme molt ràpid al Parlament per tenir preparades les tres lleis de desconnexió. I hauríem de començar de manera immediata el debat constituent...

—No s’està treballant al Parlament?

—Sí, però no ens hem de distreure amb manifestacions de desobediència, ni atacant-me a mi ni jo responent. Ara no hem de perdre el temps en això i tots els que estem per la independència hem de treballar conjuntament. Jo no he tingut la voluntat de provocar cap discussió. Diumenge vaig dir el mateix que fa mesos que dic. Hem de parar la discussió, treballar pel debat constituent, per les tres lleis de desconnexió i sobretot

per eixamplar el suport a la independència. Perquè l’Estat no serà el problema; serem nosaltres, si n’hi ha cap.

—L’Estat en posarà uns quants, de problemes.

—Però ja els superarem. Si som suficients i estem tots d’acord.

—Ha dit que en cas de suspensió de l’autonomia, l’assemblea de càrrecs electes s’encarregaria de tirar endavant les institucions i el país i cal “reservar tota la nostra força per poder agafar aquesta responsabilitat, en cas de suspensió de l’autonomia”. Creu que és possible?

—És una de les coses que pot passar. I en el full de ruta s’ha previst que, si això passés, com faries funcionar un país? Amb l’assemblea de càrrecs electes. No ho pressuposo però pot passar. De fet, l’autonomia ja està suspesa perquè tota norma que treu el Parlament és suspesa. Crec que 23 lleis del Parlament han estat portades al Constitucional. Per tant se’ns està tallant la capacitat de legislar. L’autonomia ja està pràcticament suspesa. •